

Јошески Филип

Ех Македонијо

Ех напатена наша татковино,
Мечтаеш ли,
Мечтаеш ли по твоите синови - херои,
Мечтаеш ли по твојата слава?
Мечтаеш ли,
Или пак, можеби жалиш
Силно жалиш за нив, за нас
Жалиш за себе славна империјо?
Каде беше, а каде си?
Крвта славна твоја тече низ нас, лутина венее,
Пуст да би бил синот- изрод
Та пуст да би останал
Тој, тој што те предаде
Не дававме ние крв црвена, за сјајно сонце жолто,
Над нас повторно, покорено да изгрева
Покорено и таму негде зад Пирин сокријано, а срамежливо над водата кај Егејот,
Осамен е Вардарот Македонијо,
Сам и осамен,
Силно го жали него, само тој ни остана,
Остана само тој,
Секаде те заменија секаде те избришаа, па дури име ти сменија
Пуст да би бил синот-изрод
Та пуст да би останал!
Тој, тој што те предаде,
Ех Македонијо, велат сеуште не има

Не има, Македонци славни,
А каде сме ?
Сиромашна мајко ние каде сме?